

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 54 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 14, 24, 64, пунктів 7–13 розділу VII „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2010 рік“ та про відмову у відкритті конституційного провадження у справі щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 21, частини другої статті 45, статті 70, частин першої, другої статті 74 цього Закону

м. Київ
21 вересня 2010 року
№ 56-у/2010

Справи № 1-47/2010,
№ 2-52/2010

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича – головуючого, доповідача,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Маркуш Марії Андріївни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 54 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 14, 24, 64, пунктів 7–13 розділу VII „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2010 рік“ від 27 квітня 2010 року № 2154–VI (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 22–25, ст. 263) (далі – Закон) та про відмову у відкритті конституційного провадження у справі щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 21, частини другої статті 45, статті 70, частин першої, другої статті 74 Закону.

Заслухавши суддю-доповідача Головіна А.С. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – 54 народних депутати України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення Закону, а саме:

– статті 14 щодо повноважень Міністра фінансів України за дорученням Кабінету Міністрів України брати зобов'язання від імені України, пов'язані із здійсненням таких запозичень та наданням державних гарантій, у тому числі щодо відмови від суверенного імунітету в можливих судових справах, пов'язаних із поверненням кредитів (позик) та звільненням платежів згідно з договорами від будь-яких комісій, податків і зборів (обов'язкових платежів), протягом часу дії зобов'язання з повернення запозичених коштів;

– частини третьої статті 21 стосовно зобов'язання органів державної податкової служби України оскаржувати рішення усіх судових інстанцій, що прийняті не на користь держави, до прийняття остаточного рішення Верховним Судом України;

– статті 24 щодо часткової зміни частини другої статті 21 Закону України „Про приватизацію державного майна“, якою передбачено дозволити у процесі приватизації державного майна оплату його вартості у вільно конвертованій іноземній валюті;

– частини другої статті 45 стосовно надання Кабінету Міністрів України права визначати розміри і порядок призначення допомоги при народженні дитини та по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку відповідно до Закону України „Про державну допомогу сім'ям з дітьми“ та Закону України „Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з

тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням“;

– статті 64 щодо визначення поняття „член сім’ї“;

– статті 70 стосовно надання права Кабінету Міністрів України у 2010 році встановлювати розміри соціальних виплат, які відповідно до законодавства визначаються залежно від розміру мінімальної заробітної плати, в абсолютних сумах у межах асигнувань, передбачених за відповідними бюджетними програмами;

– частини першої статті 74 щодо розширення у 2010 році переліку заходів та напрямів використання коштів Стабілізаційного фонду;

– частини другої статті 74 щодо повноважень Кабінету Міністрів України затверджувати загальний порядок використання у 2010 році коштів Стабілізаційного фонду, а також порядки використання коштів та перерозподілу коштів цього фонду за напрямами, визначеними частиною першою цієї статті;

– пункту 7 розділу VII „Прикінцеві положення“ щодо повноважень Кабінету Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету приймати рішення стосовно перегляду деяких розмірів виплат, визначених законодавством, які передбачають додаткові видатки з державного та місцевих бюджетів;

– пунктів 8, 9, 10, 11, 13 розділу VII „Прикінцеві положення“, якими встановлено, що окремі положення Земельного кодексу України, законів України „Про внесення змін до законодавчих актів України“, „Про господарські товариства“, „Про акціонерні товариства“, „Про державну податкову службу в Україні“ застосовуються з урахуванням певних змін;

– пункту 12 розділу VII „Прикінцеві положення“, яким зупинено на 2010 рік дію Закону України „Про рентні платежі за нафту, природний газ і газовий конденсат“, абзацу другого преамбули Закону України „Про порядок погашення зобов’язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами“, частин другої, шостої статті 16 (щодо умов надання спеціальних дозволів на користування надрами), частини першої статті 34 (щодо визначення розміру збору за видачу спеціальних дозволів на користування надрами) Кодексу України про надра, статей 14, 15, 16 (в частині умов надання спеціальних дозволів на користування надрами) Закону України „Про нафту і газ“, абзаців восьмого, десятого частини другої статті 6 (в частині надання повноважень та умов надання спеціальних дозволів на користування надрами) Закону України „Про державну геологічну службу України“.

Автори клопотання вважають, що оспорювані положення „щодо внесення змін до Законів України, призупинення Законом України

„Про Державний бюджет України на 2010 рік“ дії чинних актів законодавства та встановлення іншого (додаткового) правового регулювання відносин, ніж передбачено законами України“ не відповідають Конституції України та правовим позиціям Конституційного Суду України.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 7 вересня 2010 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 54 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 14, частини третьої статті 21, статті 24, частини другої статті 45, статей 64, 70, частин першої, другої статті 74, пунктів 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 розділу VII „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2010 рік“ на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“ та непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

3.1. Відповідно до пункту 1 частини першої статті 150 Конституції України, пункту 1 статті 13 Закону України „Про Конституційний Суд України“ порушені в конституційному поданні питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 14, 24, 64, пунктів 7–13 розділу VII „Прикінцеві положення“ Закону підвідомчі Конституційному Суду України.

Конституційне подання за формою і змістом в цій частині відповідає вимогам статей 38, 39 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Згідно зі статтею 40 Закону України „Про Конституційний Суд України“ 54 народних депутати України є належним суб'єктом права на конституційне подання з питань прийняття рішень Конституційним Судом України.

Конституційний Суд України вважає, що є підстави для відкриття конституційного провадження у справі щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 14, 24, 64, пунктів 7–13 розділу VII „Прикінцеві положення“ Закону.

3.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному поданні зазначається правове обґрунтування тверджень щодо неконституційності правового акта або

його окремих положень (пункт 4 частини другої статті 39), предметом розгляду в Конституційному Суді України може бути конституційне подання, в якому викладаються аргументи і стверджується про неконституційність законів, інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим (частина перша статті 71).

Оспорюючи положення частини другої статті 45 Закону, суб'єкт права на конституційне подання стверджує про його невідповідність частині третій статті 22 Основного Закону України, однак не наводить аргументів, в чому саме вона полягає.

Оскільки суб'єкт права на конституційне подання недотримався вимог пункту 4 частини другої статті 39, частини першої статті 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“, це є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі у цій частині (пункт 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

3.3. На обґрунтування неконституційності положень частини третьої статті 21, статті 70, частин першої, другої статті 74 Закону автори клопотання зазначають, що їх зміст не відповідає законам України „Про судоустрій України“, „Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії“, „Про першочергові заходи щодо запобігання негативним наслідкам фінансової кризи та про внесення змін до деяких законодавчих актів України“. Однак вирішення питання щодо неузгодженості законів не належить до компетенції Конституційного Суду України.

Таким чином, у зв'язку з невідомістю Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні, підстав для відкриття конституційного провадження у справі у цій частині немає (пункт 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Враховуючи наведене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 13, 39, 40, 45, 50, 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відкрити конституційне провадження у справі за конституційним поданням 54 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 14, 24, 64, пунктів 7–13 розділу VII „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2010 рік“ від 27 квітня 2010 року № 2154–VI.

2. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 54 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 45 Закону України „Про Державний бюджет України на 2010 рік“ від 27 квітня 2010 року № 2154-VI на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом, частини третьої статті 21, статті 70, частин першої, другої статті 74 Закону України „Про Державний бюджет України на 2010 рік“ на підставі пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

3. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ